

Справедливостта прочее изисква да не се лишаватъ побѣденитѣ отъ заслужена имъ частъ отъ признателността на отечеството.

Не се мина една недѣля слѣдъ внасянието на проекта за гражданския кодексъ, Камбонѣ, финансиста на Републиката, внесе проектъ за *главната книга на държавния дългъ*, което бѣ една система, колкото проста, толкова и удобна, колкото плодотворна по резултатитѣ си за кредита на Франция, толкова и за политиката ѝ. Кредиторитѣ на старата монархия и на Революцията, притежателитѣ на всевъзможнитѣ облигации, като се видѣха вписани на еднакви права въ тая книга, бѣха еднакво заинтересувани за поддържанieto на новия редъ. Слѣдователно Камбонѣ имаше право да каже, че операцията му е едно *републиканизированіе на дългътъ*.

Камбонѣ тѣй сжщо внесе смѣлия проектъ за единъ заемъ отъ милиардъ франка асигнации, срѣщу обезпечение съ държавни имоти. Това бѣше едно улѣснение за продажбата на тие имоти и въ сжщото време едно срѣдство за унищожаванieto голѣмъ брой каймета. Революцията безъ съмнѣние бѣше злоупотрѣбила съ издаването на асигнациитѣ, които бѣха единъ голѣмъ товаръ; но вѣрно е и това, че само съ тѣхъ тя можѣ да извърши своитѣ чудеса.

Грижата за бѣднитѣ заема тѣй сжщо едно важно мѣсто въ историята на това време. Учредителното Събрание, чрѣзъ законътъ си отъ 25 май 1791 год., бѣше възложило грижата за парижскитѣ сиромаси върху муниципалитета на сжщия градъ и страшната Комуна, не занемари своитѣ длѣжности; тя стана причината да се присъедини архиепископския домъ къмъ болницата Отелъ-Дио, което даде възможность да се дада по единъ креватъ на сѣки боленъ, когато отъ напредъ тѣ бѣха натрупани по четирма и даже по шестима на едно лѣгло. Учреждаването на благотворителнитѣ бюра, както тѣ и